

Enviar consulta

El Llibreter

piulades

Esquema del meu pròxim no-llibre: "La nit 1002 de Ch. B." <http://tumblr.com/xbx3yw...>
5 hours ago · reply · retweet · favorite

Call for Papers: American Literature Special Issue on New Media and the Digital Humanities: <http://t.co/1B99YOF> via @HASTAC*
5 hours ago · reply · retweet · favorite

@dparellada moltes gràcies!
7 hours ago · reply · retweet · favorite

Un email de broma sobre la crisi econòmica dice que las cosas ahora están tan mal que una imagen ya sólo vale doscientas palabras.

comparteix-lo

Share this on Facebook

Tweet this

Get more gadgets for your site

subscriu-te a

Escrits

Comentaris

gràcies!

Google Translate

Select Language

Gadgets powered by Google

col·laboracions

la llibreta del llibreter

Are you nobody, too?

anota el llibreter a les 12:17 · dissabte, agost 06, 2011
etiquetes: [Pere Ballart](#), [sobre la lectura](#), [Ted Cohen](#)

[Pensar en los otros](#), de Ted Cohen, aspira a pensar la metàfora des d'un punt de vista nou per a mi. El tema giraria al voltant d'una hipòtesi fascinant: que la capacitat d'accedir a la metàfora té a veure amb la capacitat per comprendre l'alteritat —per sentir empatia, com se sol dir ara— i que, de fet, es tracta d'una habilitat que fem en situacions quotidianes i que defineix el tarannà de cadascú. El procediment de l'autor, a més a més, consisteix a esgrimir l'assaig no com a il·lustració d'una tesi preconcebuda sinó com a procediment per examinar la idoneïtat de la tesi. D'aquesta manera, després dels assaigs —o setges— principals al tema, amb una idea certament molt ampla de quina cosa sigui la metàfora, examina aspectes menys centrals, concomitants, com l'efecte de la pornografia o la identificació amb un equip esportiu.

A «Lecciones de arte» explica el rebuig que va sentir quan llegia *La casa de la alegría* d'Edith Wharton. Els prejudicis antisemites d'alguns personatges de la novel·la fan que Ted Cohen es plantegi de quina manera i fins a quin punt pot comprometre's en una lectura que conté falsedats que l'afecten personalment. L'habilitat per comprendre la metàfora, si l'estenem a la ficció en general, pot generar sentiments idèntics respecte a un personatge que els que tenim davant d'una persona: en tots dos casos, els sentiments són reals.

He tornat a pensar-hi en relació amb [Signatura 400](#): el fet que la protagonista disegni com a *jerigonzas* la diversitat lingüística de França em desagrada, i no tan sols perquè tingui a veure amb llengües que m'estimo com el català o l'occità, sinó perquè es tracta d'una mena de simplificació despectiva que em trobo sovint a la vida real. Entenc que ella es troba en un moment complicat de la seva vida i que aquesta mena de reducció a l'absurd i una certa dosi de sarcasme l'ajudin a superar la desolació anímica en què es troba. Però això no impedeix que em resulti molt antipàtica.

També hi he pensat arran de [La veu cantant](#), de Pere Ballart. Malgrat les objeccions que podria esgrimir contra aspectes concrets de la seva idea de poesia i, especialment, de la poesia com comunicació, reconec que m'ha agradat molt seguir el seu fil argumental. Celebro l'atzar que m'ha permès llegir-lo al costat de Ted Cohen. No és la primera vegada que gaudeixo d'un llibre des de la discrepància i reconec que admiro molts escriptors que em fan sentir incòmode —i fins i tot emprenyat— en segons quins temes, perquè m'obliguen a assetjar les meves idees i a modificar-les, ja sigui per matisar-les i mantenir-les, ja sigui per descartar-les.

He de dir que Pere Ballart m'ho ha posat una mica difícil en aquesta ocasió. També a *La veu cantant* tracta el tema dels sentiments reals que causa la ficció. Un dels exemples em sembla lamentable, precisament al capítol «III. Sobre la dignitat poètica»:

Al lector se le llenaron de pronto los ojos de lágrimas,
y una voz cariñosa le susurró al oído:
—¿Por qué lloras, si todo
en ese libro es de mentira?
Y él respondió:
—Lo sé;
pero lo que yo siento es de verdad.

El poema d'Àngel González, com a exemple està molt bé: il·lustra perfectament la tesi de l'autor. Però com a poema em sembla prescindible: no hi sé veure la poesia. El llibre va estar a punt de caure'm de les mans quan arribava a l'últim vers. Sort que vaig vèncer aquest impuls gràcies a un altre sentiment: la gratitud. Si no fos per *La veu cantant*, no hauria llegit amb atenció un poema meravellós d'Emily Dickinson:

I'm nobody! Who are you?
Are you nobody, too?
Then there's a pair of us — don't tell!
They'd banish us, you know.

How dreary to be somebody!
How public, like a frog
To tell your name the livelong day

Si l'escriptor es fa un altre —es transforma— quan escriu, si carrega d'espines cada lletra perquè sien lletrafogueres que encenguin el lector, si deixa cèl·lules de la pell per les retxes perquè el lector pugui sentir tactes de contacte, si s'escriu quan inscriu un alfabet d'ombres entintades, cal que el lector toqui ben tocat si vol que la lletra també i tan bé el transformi.

Biel Mesquida: *T'estim a tu*, Empúries: Barcelona, 2001.

llibreter del món

Eterna Cadencia
Como en casa
Fa 1 hora

Rare Book News
Poems Bound in Human Skin
Fa 17 hores

Nunca te hagas librero
Un libro para rescatar: Hijos de la Medianoche
Fa 1 dia

El blog de Negra y Criminal
Mientras algunos de ustedes
Fa 1 dia

The Green Apple Core
Books We're Excited About (and you should be too)
Fa 1 dia

Serret Blog
"Un arma cargada de futuro" El Matarranya mas literario!! El domingo a las 12:00 empieza la cosecha en Libreria Seret!!
Fa 1 dia

Blog Altair
33. SKAGWAY: Saloons i cercadors d'or
Fa 2 dies

laie CCCB
Més breus!
Fa 3 dies

Le blog de La librairie du Parc
Pour ou contre la "littérature ado"
Fa 3 dies

Bookshop Blog
No. 91—Murder Between The Covers—Best 100 Mysteries of All Time
Fa 3 dies

La Enciclica
ciclos del ciclic 2. Revolución Social
Fa 3 dies

El Quadern d'Albert Calls
CALLSDIARI
Fa 4 dies

Bookseller Chick
Links for tea drinkers and introverts and whinos (or tea drinking introvert whinos)
Fa 4 dies

apunts anteriors

- ▼ 2011 (43)
 - ▼ agost (3)
 - Are you nobody, too?
 - Signatura 400
 - Filosofia zombi
 - juliol (2)
 - juny (7)
 - maig (5)
 - abril (8)
 - març (6)
 - febrer (6)
 - gener (6)
- 2010 (59)
- 2009 (67)
- 2008 (83)
- 2007 (79)
- 2006 (91)
- 2005 (102)

etiquetes

- sobre la lectura (72)
- bibliodiversitat (41)
- la llibreria (34)
- Sant Jordi (30)
- Fira del Llibre de Frankfurt (24)
- col·laboracions (20)
- blogocoses (18)
- Argentina (17)
- blogosfera (14)
- César Aira (13)
- candidat 2011 (11)
- col·leccionar llibreries (10)
- exposicions (9)
- llengua i llibertat (9)
- llibres sobre llibres (9)
- Enrique Vila-Matas (8)
- Jordi Coca (8)
- Francesc Serés (7)
- Juan Ramón Jiménez (7)
- Premi Exhaurim-lo (7)
- Tirant lo Blanc (7)
- Any del Llibre (6)
- Mario Bellatin (6)
- Revista Trama y texturas (6)
- Setmana del Llibre en Català (6)
- crítica literària (6)

To an admiring bog!

*Jo sóc ningú! Tu qui ets?
Potser ets ningú, tu també?
Doncs ja som dos. No ho expliquis!
On ens faran fora, tots ells.*

*Que avorrit deu ser ser algú!
Que públic, com un gripau
Dir el teu nom tot el sant dia
Perquè t'admiri un estany!*

El mateix poema que encapçala el conte «Sempre, en algun moment del dia» de [Plantes d'interior](#), el gran llibre de Borja Bagunyà, i retrobar-lo va crear un escreix que, si no fos per Pere Ballart, no s'hauria produït igual.

4 COMENTARIS:

[Allau ha dit...](#)

Cada vegada que llegeixo la cita d'un poema d'Emily Dickinson em dic que és una de les rares veus que podrien reconciliar-me amb la poesia. Que aparegui al costat d'un text aliè potser no és un argument prou sòlid per salvar-lo: segurament, millor la Dickinson pura, sense gel.

AGOST 06, 2011 11:24 PM

[el llibreter ha dit...](#)

Di...ckin...son...pu...ra...sen...se...gel... prenc nota!

Salutacions cordials.

AGOST 07, 2011 10:25 AM

[GLÒRIA ha dit...](#)

Wharton era una escriptora profundament classista però, per sort, aquest defecte va afeblir molt poc els productes del seu notable talent. A "La casa de l'alegria" hi surt un jueu ambiciós que intenta fer-se un lloc al món de la jet novayorquesa a base de mostrar que és ric i de fer-los a tots la gara gara. Bé, aquest personatge és realista, pot haver existit però mal fet està si el què s'explica d'ell toca els jueus. Jo no sóc gens antisemita però, repeteixo, el personatge està molt ben creat i és un jueu ric i llepes. A la mateixa novel·la, el personatge que es vol aprofitar de la protagonista, és un magnat i alhora un brètol però aquest detall sembla no molestar a ningú. Com que no es jueu...

Salutacions!

AGOST 07, 2011 6:49 PM

[el llibreter ha dit...](#)

Efectivament: Ted Cohen no discuteix el talent d'Edith Warton i sospito que l'exemple no serviria amb un escriptor de segona fila. I està molt ben trobat, perquè es tracta d'una situació que jo m'he trobat en llibres admirables: un personatge, una idea, una insinuació que em provoquen rebuig, però que en cap cas són suficients perquè el llibre em caigui de les mans, gràcies precisament al talent de l'autor.

Salutacions cordials.

AGOST 08, 2011 9:50 AM

[Publica un comentari](#)

CITES

[Crear un enllaç](#)

[Pàgina d'inici](#)

[Entrada més antiga](#)

Po dos Livros

Time Out
Fa 6 dies

Libreria Proa Espais

Segons, minuts i anys –
LLETRA PER A CAMALEONS
– Víctor García Tur
Fa 1 setmana

le blog de la librairie
Ombres Blanches

Sonietchka de Ludmila
Oulitskaïa
Fa 1 setmana

Les libraires se cachent
pour mourir

Lectures (XII)
Fa 1 setmana

Lectures de l'Espolsada

Vacances
Fa 1 setmana

¿Qué me cuenta mi librero?

Pedro Camello
Fa 1 setmana

Pati de llibres

Què voleu fer el proper curs?
Trieu quina és la vostra activitat
Fa 1 setmana

librairie Mots et Cie

Hé! les enfants, vous allez
adorer...
Fa 1 setmana

L'Aranya Llibreria

Primavera, estiu, etcètera...
Fa 1 setmana

Los libreros recomiendan

Libros para homenajear los cien
años de Seix Barral
Fa 1 setmana

Bertrand Hugonnard-Roche
Bibliophile-Libraire

La Révolte des anges par
Anatole France (1914). Edition
originale sur papier de Hollande
(1/200), reliure de maroquin
signée Noulhac.
Fa 1 setmana

La Ploma

RECOMANACIONS PER UN
BON ESTIU
Fa 2 setmanes

Mostra-ho tot

algunes dades

el llibreter

Visualitza el meu perfil
complet

El Llibreter
bústia 33086
08080 BCN